

ger, men at vi fik en praktisk Banegaard, der kunde tage imod saa at sige al Trafik. Det var det, Udvalget ønskede, og vi godkendte derefter de Planer, der kom fra Statsbanerne selv; hele Udvalget og senere Rigsdagen har godkendt dem.

J. Sørensen: Det interesserede mig at høre, hvorledes det er gaaet til, at den omtalte Etage paa Banegaarden er blevet strøget. Det var det, jeg bad det ærede Medlem om at oplyse, og han har gjort mig, og jeg tror mange, i alt Fald af Tingets nye Medlemmer, en Tjeneste ved at give os denne Oplysning. Da Centraladministrationen lod den gaa ud — og det er muligt, den ikke havde saa meget imod, at den gik ud, det meldes der ikke noget om —, synes jeg, at man dog i Udvalget burde have paaset, at det ogsaa var en Besparelse, at den gik ud, thi det kan jo dog ikke have været Formaalet at gøre Bygningen grimmere. Hvis Etagen kunde være bevaret med en rimelig Udgift, vilde det have været forsvarligt at beholde den.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Til det ærede Medlem fra Hjørring (Thomas Larsen) vil jeg sige, at det er naturligvis kedeligt, naar Beregninger ikke viser sig holdbare, men jeg tror, det ærede Medlem ikke skal betænke sig paa at indrømme, at saadanne Overslag ikke kan gøres med en saadan Nøjagtighed, at de kan holde. For det første maa man nu en Gang respektere de Forhold, som indtræder, efter at Beregningen er foretaget, og for det andet kan det heller ikke være det ærede Medlems alvorlige Mening, at man aldeles ikke skulde tage Hensyn til den Udvikling, som foregaar, efter at Beregningerne er foretagne, og medens Anlægene er under Udførelse.

Niels Petersen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at deltage i disse Forhandlinger, men forskellige af de faldne Udtalelser giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) udtalte sig, som om han nærede den Anskuelse, at det i og for sig var betydningsløst for Frederiksberg, at Frederiksberg Station blev nedlagt. Lige det modsatte er Tilfældet, det har saa stor reel Betydning som vel tænkeligt. Jeg har allerede tidligere her i Tinget betonet, at for den ydre Del af Frederiksberg, navnlig Falkoneralleen og udefter,

som i mange Henseender væsentlig har haft en Provinsbys Vilkaar, betød det, at man nedlagde Frederiksberg Station, at denne Bydel i alt væsentligt mistede sit Opland, og hvad det betyder for handlende og erhvervsdrivende derude, er der ingen Tvivl om, og hvis jeg havde Materialet ved Haanden, vilde det være let at give nærmere Oplysninger derom. Naar det ærede Medlem fra Hjørring talte om, at de elektriske Sporveje vilde kunne gøre Fyldest, og at det derfor ikke betød noget, at Stationen blev nedlagt, saa maa det ærede Medlem være paa det rene med, at de elektriske Sporveje ikke kan skaffe Frederiksberg det Opland tilbage, hvor elektriske Sporveje slet ikke gaar hen. Det, der nu sker, er, at Frederiksberg gennem den midlertidige Ordning dog opnaar noget, men det, der opnaas, er langt fra tilfredsstillende. En tilfredsstillende Ordning vil kun kunne opnaas, naar vi faar den sænkede eller løftede Ringbane, der, saa vidt jeg forstaar, ogsaa har almindelig Tilslutning og utvivlsomt vil blive gennemført i Fremtiden. Det, som Frederiksberg Kommune opnaar som en midlertidig Ordning, er som sagt langt fra tilfredsstillende, men paa den anden Side erkender jeg, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) udtalte, da han, idet han paa en Maade direkte vendte sig til mig, sagde, at et Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde erkendt, at vi ikke kunde komme videre i Udvalget. Vi har ikke kunnet komme videre; men at det dog er Fremskridt, der opnaas, erkendes fra alle Sider. Jeg mener, at den Vej, man skal komme videre ad, gaar igennem det Fællesudvalg, der er nedsat, bestaaende af Repræsentanter for København, Frederiksberg og Gentofte. Jeg haaber, at der gennem disse Raadslagninger vil kunne opnaas gunstige Resultater, ikke alene med Hensyn til den midlertidige Ordning, men med Hensyn til den kommende, tilfredsstillende Ordning, som man maa haabe paa og vente paa. Kun een Ting vil jeg betone i denne Sammenhæng, og det er, at jeg haaber, at de Forhandlinger, der skal føres med Københavns Magistrat, maa føre til et tilfredsstillende Resultat, thi Forholdet kan dog ikke være det, at naar det drejer sig om Forholdet mellem Staten og en Kommune, skulde en anden Kommune, i dette Tilfælde København, være fuldkommen suveræn. Jeg slutter mig i saa Henseende ganske til de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns Amts